



# Λυχνία

## ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

## ΤΟ ΚΑΜΙΝΙ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

**Μ**πορεί ὁ Χριστὸς νὰ ἀποστέλλει τοὺς πιστοὺς του “ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων” (Ματθ. 10, 16), ἀλλὰ ταυτόχρονα ὑπόσχεται, ὅτι “θὰ τοὺς σκεπάσει μετὰ τὴ δεξιὰ του καὶ μετὰ τὸν βραχίονά του θὰ τοὺς ὑπερασπισθεῖ. Ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς φύσης θὰ τὰ μεταβάλλει σὲ ὄπλα γιὰ ἄμυνα ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τους” (Σοφ. Σολ. 5, 16-17).

Στὴν ἀγία μεγαλομάρτυρα Παρασκευὴ ἐπαληθεύονται πλήρως οἱ ὑποσχέσεις τοῦ Χριστοῦ. Ἐπιστρατεύτηκε ἐναντίον τῆς ἀπὸ τοὺς διώκτες τῆς ἡ φωτιά. Μὰ ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ προστάτευσε τὴν ἀγία, μεταστρέφοντας τὴ φύση τῆς φωτιᾶς καὶ κἀνοντάς τὴν ταυτόχρονα ὄπλο κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς. Σ’ ἕναν πυρακτωμένο χάλκινο λέβητα, γεμάτον μετὰ καυτὸ λάδι καὶ πίσσα, ῥίχτηκε μετὰ βασιλικὴ διαταγὴ ἡ ἀγία, ἀλλὰ παρέμεινε ἀβλαβὴς ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, γιὰ τὴ δροσίζε ἡ θεϊκὴ δροσιὰ τῆς Χάρης τοῦ Θεοῦ. Ὁ βασιλιάς θεώρησε πὼς δὲν εἶχαν βάλει ἀρκετὴ φωτιὰ καὶ ζήτησε ἀπ’ τὴν ἀγία νὰ τὸν ραντίσει μετὰ τὸ περιεχόμενο τοῦ λέβητα. Ἐκεῖνη γέμισε τὰ χέρια τῆς μετὰ λάδι καὶ πίσσα καὶ τὰ ἔριξε στὸ πρόσωπό της. Ἐκαιγαν τόσο πολὺ, ποὺ ὁ βασιλιάς ἀμέσως τυφλώθηκε. Μετὰ τὴν προσευχὴ τῆς ἡ ἀγία τοῦ ξανάδωσε τὸ φῶς της, ἀνοίγοντας ταυτόχρονα καὶ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς της

στὸ φῶς τῆς πίστεως.

Τὸ πυρακτωμένο καζάνι δὲν ἔβλαψε τὴν ἀγία Παρασκευὴ, γιὰ τὴν, ντυμένη μετὰ τὴν πανοπλία τοῦ Θεοῦ (Ἐφεσ. 6, 10-17), εἶχε ξεφύγει ἀπὸ ἕνα ἄλλο καμίνι, στὸ ὁποῖο καίγεται ὁ κόσμος ὁλόκληρος. Ποῖδ’ εἶναι τὸ καμίνι αὐτό;

Γράφει ὁ ὁσῖος Νίκων Μπελιάεφ (ἐορτάζει 25 Ἰουνίου): “Ἐἶπε ὁ γέροντας: Κάποτε εἶδα τὸ ἐξῆς ὄνειρο: Περπατοῦσα στὸ δάσος. Καὶ νὰ σου μπροστὰ μου ἕνας κορμὸς δένδρου. Κάθισα ἐπάνω του. Ξαφνικὰ αἰσθάνθηκα τὸν κορμὸ νὰ κινεῖται. Πηδάω ἐπάνω. Καὶ βλέπω ἕνα τεράστιο φίδι. Τὸ ἔβαλα στὰ πόδια. Ἀφοῦ βγήκα ἀπὸ τὸ δάσος γυρίζω πίσω καὶ βλέπω τὸ δάσος στὴς φλόγες. Καὶ στὴ μέση τῆς φωτιᾶς κουλουριασμένο τὸ φίδι. Δόξα τῷ Θεῷ, ἀναφώνησα, ποὺ κατάφερα καὶ ἔφυγα. Γιὰ ἀρκετὸ καιρὸ δὲν μπορούσα νὰ καταλάβω τί νὰ σήμαινε τὸ ὄνειρο. Μέχρι ποὺ κάποια μέρα μοῦ τὸ ἐξήγησε ἕνας μεγαλόσχημος: Δάσος εἶναι ὁ κόσμος. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ζοῦν στὸν κόσμον ἀμαρτάνουν. Στὸν κόσμον ὑπάρχουν ὅλες οἱ κακίες: Ἀλαζονεῖα, πορνεία, κολακεία, κλοπὴ. Καὶ ἐγὼ κάποτε ἔτσι ζοῦσα. Ξαφνικὰ συνηδειοποίησα, πὼς, ἂν συνέχιζα νὰ ζῶ ὅπως ζοῦσα μέχρι τότε, θὰ χανόμουν. Μόλις λοιπὸν εἶδα τὸ θηρίο νὰ κινεῖται, τὸ κατάλαβα, ὅτι ἦταν πλέον ἐπικίνδυνον νὰ μείνω καθισμέ-

## ΟΝΕΙΡΑ και ΘΑΥΜΑΤΑ!



ό 1822, στην μονή Κεχροβουνίου της Τήνου ζούσε μία γερόντισσα μοναχή, η Πελαγία. Στις 9 'ουλίου του 1822, βλέπει στόν ύπνο της μία λαμπρή γυναίκα πού της είπε:

– Πήγαινε στόν επίτροπο της μονής καί πές του νά σκάσουν στό κτήμα του τάδε γιά νά ανακαλύψουν τό σπίτι μου, καί νά έπιστατήσει στό κτίσιμο του ναού μου.

Ή Πελαγία δέν είπε τίποτε σέ κανέναν. Άπλως, έφάρμοσε τήν πάγια έντολή των άγιων πατέρων: Ποτέ μήν πιστεύετε στά όνειρα.

Τήν έπομένη Κυριακή, τό όνειρο έπαναλήφθηκε. Καί πάλι, η Πελαγία σιώπησε. Γιατί δέν θεωρούσε τόν έαυτό της άξιο νά ιδεί θεία όράματα.

Τήν τρίτη Κυριακή, 23 'ουλίου, πάλι τό ίδιο όνειρο. Αυτή τή φορά η γυναίκα του όνειρου έδειχνε όργισμένη! Ή Πελαγία ξύπνησε έντρομη. Συνέχισε νά βλέπει τήν γυναίκα! Ή Πελαγία ψέλλισε:

– Καί ποιά είσαι, Κυρία, πού μέ διατάζεις;

Ή γυναίκα άπάντησε:

– Εύαγγελίζου γή χαράν μεγάλην. (Είμαι λόγια άπό τήν έορτή του Εύαγγελισμού της Θεοτόκου).

Τότε, η Πελαγία άποκάλυψε τά όνειρα στην ήγουμένη της μονής, η όποία, γνωρίζοντας τήν ταπείνωση της Πελαγίας, τήν παρότρυνε νά άνακοινώσει τό θέμα.

΄Ετσι, καί οί δύο μαζί, η Πελαγία καί ό έπίτροπος, πήγαν στόν Μητροπολίτη Τήνου Γαβριήλ. Έκείνος, γνωρίζοντας τίς παραδόσεις τίς σχετικές μέ τό θέμα καί έπιπλέον κάποια ιστορικά στοιχεία, έδωσε τήν έγκρισή του γιά νά άρχίσουν οί άνασκαφές.

Τελικά, στίς 30 'ανουαρίου του 1823, βρέθηκαν τά έρείπια του ναού της Παναγίας καί η περίφημη εικόνα του Εύαγγελισμού.

\* \* \*

Τί νά πούμε, τώρα, γιά όλους εκείνους τούς ανθρώπους της έποχής μας, πού «βλέπουν» άγίους καί δέχονται «άποκαλύψεις», εύκολα καί γρήγορα!

Μας διαφεύγει της προσοχής τό γεγονός της πλάνης: Αυτός πού μας άποκαλύπτει κάτι στά όνειρα μπορεί νά μήν είναι ό Θεός. Άλλά νά είναι: είτε ό έαυτός μας, άπό εκείνα πού κρύβονται στά βάθη της ψυχής μας (έμπειρίες καί γεγονότα)· είτε ό ίδιος ό διάβολος.

΄Αν, λοιπόν, κάτι πού «βλέπουμε», έπαναλαμβάνεται συστηματικά, τότε ό άσφαλής δρόμος είναι αυτός πού άκολούθησε η όσία Πελαγία. Νά τό πούμε δηλ. στόν ιερέα-πνευματικό μας πατέρα καί νά άκούσουμε τήν συμβουλή του. ΄Ωστε νά ξέρούμε ότι πατάμε σέ άσφαλές πνευματικό έδαφος.

Κάποτε παρουσιάσθηκε ό διάβολος

νος έπάνω του. ΄Ετσι έγκατέλειψα τόν κόσμο καί, όταν τόν κοίταζα άπό τό μοναστήρι, είδα πώς όλος ό κόσμος καιγόταν μέσα στα πάθη του΄΄ (Όσίου Νίκωνος Μπελιάφ, Ρήματα ζωής, έκδ. ΄Ι. Μονής Προφ. ΄Ηλιού, σ. 14-15).

΄Οποιος λοιπόν πολεμάει τά πάθη του, βγαίνει άπό τό καμίνι, όπου κατακαίεται ό κόσμος, όπως ό Λώτ πού ξέ-

φυγε άπό τόν έμπρησμό των Σοδόμων. Αυτός έχει πλέον τή δύναμη νά μετατρέπει άκόμα καί τά στοιχεία της φύσης, κάνοντάς τα συμμάχους του, όπως η άγία Παρασκευή καί τόσοι άγιοι. Τί μας έμποδίζει νά τούς μιμηθοϋμε;

Πρωτ. Δ. Μ.

## Ο ΑΣΥΣΟΔΕΜΕΝΟΣ ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ

**Έ**νας διάσημος γιατρός, λέει την εξής διδακτική ιστορία:

«Όποιος έχει πάει σέ τσίρκο μέ ζωά, θά έχει προσέξει ότι ό έλέφαντας, μετά τήν παράσταση, στέκεται δεμένος σ' ένα μικρό ξύλο μπηγμένο στό έδαφος. Όστόσο τό ξύλο είναι πολύ μικρό καί μπαίνει σέ έλάχιστο βάθος μέσα στό έδαφος. Πώς, λοιπόν, ένα ζωά, πού μπορεί νά ξεριζώνει όλόκληρα δέντρα, δέν ξεριζώνει καί τόν πάσαλο γιά νά φύγει;

Η άπάντηση, πού έδωσε κάποτε ό υπεύθυνος ενός τσίρκου, ήταν:

**Ό έλέφαντας δέν τό σκάει, γιατί τόν έδεσαν σ' ένα παρόμοιο παλούκι από τότε πού ήταν πολύ μικρός!**

Άς φανταστούμε τό νεογέννητο ζωά δεμένο στό παλούκι. Σίγουρα τό έλέφαντάκι τότε θά είχε επανειλημμένα σπρώξει, τραβήξει καί ιδρώσει πασχίζοντας νά έλευθερωθή. Μά δέν θά τά είχε καταφέρει, γιατί εκείνο τό παλούκι ήταν πολύ γερό γιά τίς δυνάμεις του. Όσοπου μιά μέρα, μιά φριχτή μέρα γιά τήν ιστορία του, τό ζωά παραδέχτηκε τήν άδυναμία του καί ύποτάχτηκε στήν μοίρα του.

Αυτός ό πανίσχυρος έλέφαντας πού βλέπουμε στό τσίρκο δέν τό σκάει, γιατί νομίζει ότι δέν μπορεί, ό δυστυχής! Αύτή ή ανάμνηση τής ψευδοϋς άδυναμίας του χαραχτηκε βαθειά στήν μνήμη του. Καί τό χειρότερο είναι ότι ποτέ δέν άμφισβήτησε σοβαρά αύτή τήν ανάμνηση. Ποτέ μά ποτέ δέν ξαναπροσπάθησε νά δοκιμάσει τίς δυνάμεις του».

Όσως, λίγο-πολύ νά μοιάζουμε στόν έλέ-

μέ τήν μορφή του Χριστού, σέ κάποιον άσκητή, καί του είπε:

– Έγώ είμαι ό Χριστός.

Ό άσκητής έκλεισε τά μάτια του. Τότε ό διάβολος του είπε:

– Τί κλείνεις τά μάτια σου; Έγώ είμαι ό Χριστός.

φанта τής ιστορίας. Άφήσαμε τόν έαυτό μας νά δεθεί σε πάθη, έξαρτήσεις καί άδυναμίες, πού μάς στεροϋν τήν έλευθερία. Πιστεύουμε ότι δέν μπορούμε νά έλευθερωθούμε, άπλώς έπειδή μιά φορά, πρίν από καιρό, προσπαθήσαμε καί δέν τά καταφέραμε.

Σάν τόν έλέφαντα, χαράξαμε στήν μνήμη μας τό λάθος μήνυμα: **«Δέν μπορώ καί ποτέ δέν θά μπορέσω!»**. Καί όταν μερικές φορές νιώθουμε τούς χαλκάδες νά σφίγουν τά πόδια μας καί άκούμε τόν ήχο τής άλυσίδας μας, κοιτάζουμε λοξά τό παλούκι καί πάλι σκεφτόμαστε: **«Δέν μπορώ καί ποτέ δέν θά μπορέσω!»**.

\* \* \*

Όμως, ό Χριστός ήρθε στόν κόσμο, άκριβώς γιά νά μάς έλευθερώσει από αυτές **τίς δεσμεύσεις!** Ήρθε, γιά νά μάς διαλύσει τήν φρικτή παρεξήγηση καί τό τεράστιο ψέμα, ότι - οϋτως ή άλλως - είναι δήθεν ή μοίρα μας νά είμαστε δεμένοι ό καθένας σέ κάποια έξάρτηση!...

Η πρώτη γεϋση, όταν γνωρίζει κανείς τόν Χριστό καί αρχίζει νά τόν αγαπάει αληθινά, είναι ή γεϋση τής ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ! **Έλευθερία** από ότιδήποτε μάς κάνει... άβουλα ζωά του «τσίρκου» τής ζωής!

Άξίζει τόν κόπο νά μελετήσουμε στίς Πράξεις τών Άποστόλων καί στίς Έπιστολές του τήν ζωή του μεγάλου Κήρυκα τής έν Χριστῷ έλευθερίας, του Άποστόλου Παύλου, γιά νά ζηλέψουμε εκείνον, πού ποτέ δέν είπε **«δέν μπορώ καί ποτέ δέν θά μπορέσω!»** αλλά αντίθετα όμολογοϋσε: **«Πάντα ισχύω έν τῷ ένδυναμοϋντι με Χριστῷ!»** (Φιλιπ. 4,13). Όλα, δηλαδή, όσα άλλιώς θά μου φαινόntonταν άσήκωτα καί άκατόρθωτα, τά καταφέρνω μέ τήν δύναμη του Χριστού, πού μέ ένισχύει! Έκείνος είναι ή δύναμή μου! Έκείνος είναι ή πηγή τής έλευθερίας μου!

Αρχιμ. Β. Α

– Έγώ δέν θέλω νά ιδῶ **έδῶ** τόν Χριστό, άπάντησε ό άσκητής.

Νικημένος από τήν ταπεινώση του μοναχου, ό διάβολος έξαφανίστηκε! (Εϋεργετινός, τ. Δ', ύπόθεση ΙΘ', κεφ. Γ', § 11-12)

Αρχιμ. Ν. Κ.

## Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΜΙΚΡΗΣ ΜΑΡΙΑΣ

- Γιατί πεθαίνουν μικρά παιδιά, «χτυπημένα» από ανίατες αρρώστιες, πριν προλάβουν... νά χαρούν τήν ζωή;

Φυσικά, δέν γνωρίζουμε! Γνωρίζουμε όμως ότι υπάρχει Ένα Φως, πού ὄχι ἀπλῶς φωτίζει καί αὐτά τά... «θεοσκοτεινά» γεγονότα, ἀλλά τά κάνει νά γίνονται **πηγές σίγουρης ἐλπίδας καί Ἀληθινοῦ Φωτός!**

Ἄς ἀκούσουμε τήν ὀρθόδοξη Ἀμερικανίδα Edna, πού εἶχε μιά τέτοια **όλοφώτεινη ἐμπειρία** πρὶν δυό χρόνια στήν Καλιφόρνια:

\* \* \*

...Ἡ Μαρία Ἐβελίνα μας ἄρχισε νά κουτσαίνει πάλι, ἀρχές Ἰανουαρίου. Οἱ ἐξετάσεις ἔδειξαν ὅτι ἔχει προσβληθεῖ ἀπό καρκίνο στά κόκκαλα καί στόν νωτιαῖο μυελό... Τό βράδυ, ἡ Μαρία Ἐβελίνα ζήτησε στήν προσευχή της ἀπό τόν Θεό, πρῶτα νά νιώσει καλύτερα ἢ μητέρα της! Ἐπειτα εἶπε κάτι καί γιά τήν βελτίωση τῆς υγείας της...

**Πιστεύουμε ὅτι ἡ κόρη μας ἦταν καί πάντοτε θά εἶναι ἀσφαλῆς στά χέρια τοῦ Θεοῦ.** Τό ἔλεός Του τό ἔχουμε δεῖ φανερά στήν διάρκεια τῆς ζωῆς της. **Τοῦ ἔχουμε ἐμπιστοσύνη ὅτι θά συνεχίσει νά τήν προσέχει, εἴτε εἶναι κοντά μας, εἴτε ὄχι!** Ἐμεῖς φυσικά εἴμαστε συντετριμμένοι, ἀλλά θά τό παλαίψουμε μέ τό ὄπλο τῆς προσευχῆς ἀλλά καί μέ τά φάρμακα, ὅσο ὑπάρχει ἐλπίδα. Ἄν ὁ Θεός, **μέ τήν σοφία Του,** διαλέξει νά τήν πάρει ωρρίτερα, ζητᾶμε τήν χάρη Του γιά νά Τοῦ ἔχουμε πάντα

ἐμπιστοσύνη...

...Σήμερα τό ἀπόγευμα, 8 Ὀκτωβρίου 2010, στίς 5.15 ἡ γλυκειά μας Μαρία Ἐβελίνα πέθανε... Ὁ σύζυγός μου Μάρκος, ὁ γιός μου Θωμᾶς κι ἐγώ εἴμασταν μαζί της καί ὁ καθένας μας τῆς μιλοῦσε. Φίλησα τό γλυκό προσωπάκι της καί τῆς εἶπα ὅτι ἔρχεται ὁ φύλακας ἄγγελός της νά τήν πάρει, καί ὅτι θά δεῖ τήν μητέρα μου. Τῆς εἶπα νά πει στήν μητέρα μου ὅτι τήν ἀγαπᾶμε καί μᾶς λείπει. Τῆς εἶπα ὅτι ὅλοι οἱ ἅγιοι, πού τόσο καιρό προσευχόντουσαν γι' αὐτή, θά εἶναι πολύ χαρούμενοι πού θά τήν συναντήσουν.

Κοιμήθηκε περικυκλωμένη μέ τήν ἀγάπη καί τίς προσευχές τῆς οἰκογένειάς της. Ὅλη μέρα εἴμασταν μαζί της διαβάζοντας τό Ψαλτήρι. **Τώρα εἶναι ἐλεύθερη!...**

Εἴμαστε εὐγνώμονες στόν Θεό γιά τό μεγάλο ἔλεός Του, πού μᾶς ἔδωσε τήν Μαρία Ἐβελίνα, καί εἶχαμε τήν δυνατότητα νά εὐλογηθοῦμε μέ τήν γλυκύτητά της γιά ὀκτώ πολύτιμα χρόνια. Μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ περιμένουμε νά τήν ξανασυναντήσουμε. Ὁ Θεός θά μᾶς δώσει τήν δύναμη νά ζήσουμε τίς ζωές μας μέχρι τότε...

Ἀπό τό περιοδικό ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΛΙΜΝΗΝ

### ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Ἱ. Υπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδης\*

Τηλ. 26820 51161\* Κωδικός 091984

ΙΟΥΛΙΟΣ 2012 \* Ἀρ. Φύλλου 348\* Ἔτος ΛΒ΄

Διανέμεται δωρεάν \* Εἰσφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλα Θεσ/νίκης

